

Miroslav Vesović iz Leštana, kod Beograda, rođen 1932 godine u selu Rudare kod Kuršumlije, blizu Đavolje Varoši, od malena pravi frule. U Beograd je došao sa dvanaest godina, 1948., ali nikada nije zaboravio ono što je poneo iz svog zavičaja.

Seća se da je njegov otac, koji je svirao klarinet, pravio sviralje, koje se izgovaraju sa produženim "a". Pored njega je i on napravio svoju prvu frulicu od zove. Kasnije, krenuo je nekim drugim putevima, završio višu tehničku, pa višu pedagošku školu, trenesku (bio je rvač grčko-rimskim stilom), na kraju i Prirodno-matematički fakultet, odsek fiziku. Tokom radnog veka radio je u livnici, fabrici obuće, a najduže u prosveti, kao nastavnik fizike, u unutrašnjosti, u Rejkovcu 15-16 godina i 25 godini u Osnovnoj školi „Braća Baruh“ u Beogradu. Dvadeset godina je u penziji, a 45 godina se bavi izradom štimovanih frula. Kaže da je to mađarski naziv za sviralu, posle glasa i udaraljki, najstarijeg instrumenta, za koji se isprva koristilo šuplje drvo ili kost, i duvanjem dobijao ton, tako plemenit, da je do dana današnjeg ovaj instrument doživeo minimalne izmene. Čobanske svirale se mogu napraviti od svih vrsta drveta, ali su dobre one izgrađene od šljive, bagrema, leske, trešnje, javora, oraha, a najbolje od šimšira, drena, masline i ebana.

- Mislim da pravim vrhunske frule. Konstruisao sam i neke mašine koje mi olakšavaju i ubrzavaju izradu, koja je polu mašinska, polu ručna. U Srbiji se uglavnom prave od šljive, ali i od drugog tvrdog drveta. Ja najviše pravim od ebana, crnog afričkog drveta. To je zahtevna izrada koja podrazumeva dobru pripremu drveta, sušenje, impregniranje, a kada je taj deo posla dobro odrađen za izradu instrumenta je dovoljan dan-dva, ili 3-4 sata - kaže Miroslav Vesović. Po nekoj proceni kaže da je napravio do sada oko 2.000 frula, koje su se nekada prodavale u Muzičkom magazinu na Terazijama, pouzećem slale na sve strane sveta. Danas ih prodaje po manifestacijama ili preko internet, a svoju ponudu proširio je i na dvojnice i blok flaute, koje koriste đaci u školama. Ono što je bitno, da je sve prodao.

- Svirala je tradicionalni narodni srpski instrument posebne lepote zvuka, samo ko ume da iskoristi njene mogućnosti. Ja sam još kao dečak naučio da pomalo sviram, neka jednostavna kola, ali se nikada nisam time bavio. Poslednjih desetak godina učestvujem na saborima, nosim frule i prodajem, pa malo više vežbam. Učestvujem na saboru frulaša. I dalje su mi problem kola, ali poeziju (pesme) sviram dobro, razumem i teške, molske melodije, za sve ove godine dobro sam izoštrio sluh. Ima frulaša sa mnogo boljom tehnikom sviranja nego što je moja, ali nemaju osećaj za emociju koju pesma nosi - objašnjava Miroslav Vesović.

Frula i instrumenata poput srpskih svirala ima svugde u svetu. Sviraju je dobro i Rumuni i Bugari i Srbi i teško bi se moglo reći ko svira bolje, iako po rečima našeg sagovornika u proseku

Srbi frulu sviraju najbolje. Ali isto tako kažu da su one, napravljene u Srbiji, najmilozvučnije i najviše cenjene.